

PODĚKOVÁNÍ

Předložená studie je výsledkem dlouholetého úsilí (byť několikrát přerušného), které ani zdaleka nebylo jen úsilím mým. Přímo i nepřímo se na ní podílelo mnoho lidí. Všichni si zaslouží mé velké poděkování. Studie vznikala od závěru mého univerzitního studia postupně pod vedením pana prof. Dušana Uhlíře v Opavě, paní prof. Grete Walter-Klingenstein v Grazu a paní doc. Marty Romportlové v Brně. Nezbytné cesty po zahraničních archivech mi byly umožněny díky institucím, kde jsem působil a působím (vedle Univerzity obrany zvláště díky podpoře a důvěře vedení Historického ústavu Filozofické fakulty Masarykovy univerzity), a také díky Česko-německé komisi historiků, jejíž stipendium mi umožnilo kontinuálně po dva měsíce studovat prameny v Berlíně. Od počátku výzkumu jsem narážel na bezpočet heuristických problémů, které se podařilo vyřešit jen s pomocí celé řady archivářů a knihovníků v Praze (konkrétně především v Národním archivu, Archivu Karlovy univerzity a Archivu hlavního města Prahy), Berlíně, Vídni, Salzburgu a Mnichově. Jejich jména mi většinou zůstala neznáma, ale pravdou je, že jen díky jejich ochotným radám se mi podařilo sesbírat takové prameny, které vrhly nové světlo na mnohá temná místa ve Winterově biografii. Aníž bych chtěl někoho opomenout, děkuji zvláště paní Dr. Monice Sedlákové z Národního archivu za mnohaletou pomoc při orientaci ve spleti protektorátních pramenů. Moji přátelé a kolegové mezi historiky i nehistoriky se mnou byli po celý čas ochotni vést někdy docela dlouhé a někdy docela bouřlivé diskuze o Winterově pozoruhodném životě a o možnostech (nejen vědeckého) života ve středoevropském 20. století. Nemohu je zde všechny jmenovat, ale patří jim bez výjimky velký dík. Bez jejich nápadů, kritiky a povzbuzování by tato knížka nevznikla. Z nesčetných debat mi v paměti nejvíce utkvěly debaty s milými kolegyňkami z opavských studií a s Martinem Čapským, Tomášem Chrobákem, Pavlem Křpatou, Liborem

Svobodou, Jiřím Hutečkou, Martinem Marklem, Tomášem Dvořákem, Martinem Wihodou a Karlem Hruzou. Karlovi Hruzovi a Milanovi Řepovi děkuji za kritické připomínky v odborné recenzi, Renatě Neprašové děkuji za jazykovou korekturu, Pavlovi Dvořákovi děkuji za pomoc při přípravě rejstříku a Graeme Dibblemu děkuji za anglický překlad resumé. *Last but not least* děkuji za nezištnou podporu své rodině a především děkuji své ženě za inspiraci a za to, že byla první kritickou čtenářkou textu o dávno zemřelém, úplně cizím člověku, s nímž chtěl nechtěl musela – byť jen imaginárně – po mnoho let sdílet domácnost.